

Loven bemyndiger Finansministeren til Udstedelse af $4\frac{1}{2}$ pCt.s Statsgældsbeviser til et samlet Paalydende af $65\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for at tilvejebringe Midler til Indfrielse af de ifølge § 2 i Lov Nr. 115 af 7. April 1936 udstedte, pr. 15. November 1939 forfaldende 4 pCt.s Statsgældsbeviser til samlet Paalydende $65\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — Statsgældsbeviserne udstedtes den 15. November 1939 og forfalder til Betaling den 15. Maj 1941. De er forsynet med Rentekuponer lydende paa $2\frac{1}{4}$ pCt. halv-aarlig Rente, som forfalder til Betaling hver 15. Maj og 15. November, første Gang 15. Maj 1940.

I Bemærkningerne til Lovforslaget oplystes det, at et *Kon-sortium* gennem Danmarks Nationalbank havde givet Tilbud paa Overtagelse af 60 Mill. Kr. af de nævnte Statsgældsbeviser til en Kurs af $98\frac{3}{4}$ pCt., medens Konsortiet forpligtede sig til at udbyde dem til en Kurs af $99\frac{1}{4}$ pCt. De resterende $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. skulde overtages af Staten, saa at der derigennem ved Finanshovedkassen kunde ske Ombytning af de i Finansministeriet indskrevne, pr. 15. November forfaldende Statsgældsbeviser.

Under Forhandlingerne i *Folketinget* udtalte *Finansministeren*, at det havde været ønskeligt, om en Del af Laanet kunde være optaget som et langfristet Laan. Det forbød Forholdene imidlertid, og man var da kommet til det Resultat, at den foreslaaede Løbetid paa $1\frac{1}{2}$ Aar var den, der under de foreliggende Omstændigheder vilde give den billigste Rente. I øvrigt havde Finansministeren en vis Tro paa, at vi kunde komme ind i en Periode med mindre stramme Forhold paa Pengemarkedet. Den Anspændthed, som gjorde sig gældende, stod i Forbindelse med de meget store Varekøb, der havde fundet Sted, og det var ikke sikkert, at en saadan Beslaglæggelse af likvide Midler vilde vare ved i Aarevis.

Lovforslaget vedtoges uændret af begge Rigsdagens Ting, i *Folketinget* med 89 Stemmer mod 2, i *Landstinget* enstemmigt med 50 Stemmer. Imod det gik kun Retsforbundet, der ud fra sin principielle Opfattelse maatte tage Afstand fra Optagelsen af et Statslaan og ønskede, at Staten i Stedet for opkrævede en Formueafgift.*)

*) Skønt Vilkaarene for Laanet var fastsat saaledes, at de nye Statsgældsbeviser afkaster en højere effektiv Rente end de gamle, der skulde indfries, medførte den af Krigsforholdene foraarsagede Stramhed paa Pengemarkedet, at en væsentlig Del af det offentlig udbudte Beløb ikke blev tegnet, men maatte overtages af Bankkonsortiet. Tegningen foregik i Dagene 13.—15. November 1939.